

Et sted ved Oslofjord.

Når det blir vår, kommer utleingselen til holmer og sjør på fjorden, min gamle sjekte blir malt opp igjen, før jeg drar ut med den.

Når vi glade på bølgene gynger, kan som regel du høre vi synger. Oslofjorden du er dette sted vi har kjær, du er stedet hvor vi hører til. Ingen blomster og prakt, rundt i verden har brakt, en slik glede en sen Sommerkvell.

Når med døvende seil på det krølende speil selv vår sjekte må lystre sitt rov.

At jeg vet om et sted, hvor vi i ro slår oss ned, hvor vi synger om deg Oslofjord.

8.2.45
✓